

Jeg vil gerne sige helt klart til forslagsstillerne: Vi er glade for det, for nu kan vi jo forvente – går jeg ud fra – med de forslag, som der ligger fra regeringens side på det her område i den kommende tid, at her er der mulighed for store, brede forlig på det vigtige område, som handler om sikkerheden for vores fødevarer. De intentioner, der ligger her, synes jeg er utrolig spændende.

Nogle enkelte kommentarer til nogle af dem: Forslagsstillerne ønsker en begrænsning i brugen af tilsætningsstoffer, således at det kun er stoffer, der er vitale for sundhed og sikkerhed, der må anvendes. Et sådant godtagelseskriterium, skal jeg understrege, er en meget kraftig opstramning af de gældende regler. En strikt anvendelse af et sådant kriterium er selvfølgelig sundhedsmæssigt fornuftig, men vil betyde en væsentlig begrænsning i den nuværende fødevarerproduktion, f.eks. vil samtlige farvestoffer, herunder almindelig kulør til brun sovs, falde uden for dette kriterium.

Fødevarerindustrien vil formodentlig finde, at forslaget er meget vidtgående. Jeg kan i den forbindelse fastslå, at regeringen selvfølgelig målrettet arbejder for den størst mulige begrænsning af tilsætningsstoffer. Det er også i overensstemmelse med den motiverede dagsorden, som blev vedtaget af Folketinget den 16. april 1996. Her slås det fast, at tilsætningsstoffer kun må anvendes, hvis det sundhedsmæssigt er uden betænkeligheder, hvis forbrugeren ikke bliver vildledt, hvis der er teknologisk behov for at anvende stofferne og dette behov ikke realistisk kan opfyldes på anden måde. Brugen af tilsætningsstoffer er jo som bekendt reguleret på Fællesskabsniveau, og derfor er det som udgangspunkt kun de tilsætningsstoffer, der er opført på EU's positivliste, som er tilladt.

Den restriktive holdning, som der her bliver givet udtryk for fra V's og K's side, har fuld opbakning fra regeringen.

Forslagsstillerne ønsker en udfasningsplan for de antibiotiske vækstfremmere, så de helt afvikles over en årrække. Jeg skal ikke her trætte med den diskussion, vi har været igennem om antibiotiske vækstfremmere, bare konstatere to ting:

Jeg oplever, at V og K er enige med regeringen i det langsigtede mål, som handler om, at vi i EU og internationalt skal få fjernet vækstfremmere, og det fortsætter vi med. Så glæder jeg mig da over, at jeg nu tilsyneladende kan få et bredt politisk flertal til at få gjort en ekstraordi-

nær indsats, når det gælder Danmark. Jeg kan oplyse, at regeringen meget hurtigt vil komme med et forslag, som pålægger vækstfremmere en afgift og dermed forhåbentlig minimerer forbruget i Danmark. Her kan jeg også være fuldstændig enig med Venstre og De Konservative. Det har en meget høj prioritering for regeringen, så tak for det.

Beslutningsforslaget er som sagt på mange områder i overensstemmelse med de ting, som regeringen har sagt.

Mærkning er også et område, og efter min opfattelse har forbrugerne ret til at få oplysninger om de fødevarer, som de køber, og der er en stigende interesse hos forbrugerne for at få oplysninger, der besvarer spørgsmål som, hvordan varerne er sammensat, hvordan de er fremstillet, og hvor de kommer fra.

Det frie valg og tilliden til de fødevarer, vi spiser, bygger jo på ærlighed og på letforståelige oplysninger om varerne. Varedeklarationernes oplysningsværdi bør forbedres. Regeringen vil derfor fortsat arbejde for en styrkelse af reglerne, f.eks. således, at forbrugerne får præcise informationer om fødevarernes sammensætning. De skal have oplysninger om, hvilke mængder der er af de enkelte dele i fødevarerne og oplysninger om varens oprindelse og fremstillingsdato, og næringsdeklarationer skal fremgå af mærkning, hvor det er relevant.

Varemærkningsbestemmelsen om fødevarer er også EU-harmoniseret, og således har vi ikke mulighed for at indføre et dansk krav, som ligger ud over bestemmelserne, men også her vil vi sammen med V og K fortsætte den meget ambitiøse linje.

Ernæring er jeg enig i er et vigtigt område, men også her må jeg påpege, at der er sket en række ting, når det gælder ernæringsundervisningen, der bliver prioriteret forholdsvis højt i det nuværende uddannelsessystem. Lad mig nævne et par enkelte eksempler: Hjemkundskab dækkedes således fra 4. til 7. klassetrin, og det findes som valgfag i de ældste klasser. Ifølge den vejledende læseplan arbejdes der med madlavning, måltider, kost, levnedsmidler, hygiejne og forbrug. Der er tale om et bredt fag, hvor ernæringslære har en fremtrædende plads og inkluderer kostberegning, kostplanlægning, kostbefalinger m.v.

På de grundlæggende social- og sundhedsuddannelser er ernæringslære obligatorisk, og der skal gives eleverne viden om hovedprincipperne i sammensætningen af en ernæringsrigtig